

Arrest

nr. 164 659 van 24 maart 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 20 oktober 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 oktober 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 6 november 2015 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 februari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 februari 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VANMARCKE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché T. VERSCHUEREN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Het in de aanhef van dit arrest vermelde bevel om het grondgebied te verlaten vormt de bestreden beslissing. Zij is gemotiveerd als volgt:

*“De heer: [D.H.A.], [...] onderdaan van Nederland
[...]*

Wordt het onmiddellijke bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikelen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Artikel 7, eerste lid, 3° en artikel 43, 2° van de wet van 15 december 1980: wordt door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde, [A.P.], attaché, geacht de openbare orde te kunnen schaden, het gedrag van de betrokkene vormt een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving, betrokkene werd sinds 15/09/2015 tot heden onder aanhoudingsmandaat geplaatst uit hoofde van afpersing, als mededader.”

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaand middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn

2.1. In een enig middel werpt verzoeker op, “Schending van het vermoeden van onschuld”.

Verzoeker betoogt als volgt:

“Kwestieuze beslissing situeert de reden tot bevel in het feit dat verzoeker sinds 15 september 2015 onder aanhoudingsmandaat stond uit hoofde van afpersing.

In casu betreft het een lopend strafonderzoek. Er werd nog geen uitspraak gedaan omtrent schuld of onschuld in hoofde van verzoeker.

Een uitwijzingsbevel baseren louter op een lopend strafonderzoek vormt een schending van het vermoeden van onschuld.

Het middel is gegrond.”

2.2. Het vermoeden van onschuld verhindert niet dat de verwerende partij op grond van een eigen onderzoek een standpunt inneemt met betrekking tot feiten die nog niet tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid (cf. RvS 28 juni 2004, nr. 133.173; RvS 14 juli 2008, nr. 185.388). In casu verbindt de verwerende partij op grond van haar discretionaire bevoegdheid in het kader van de in de bestreden beslissing aangehaalde bepalingen enkel verblijfsrechtelijke gevolgen aan deze feiten en spreekt ze zich niet uit over de schuld van verzoeker. Verwerende partij kan worden gevolgd wanneer ze in haar nota opmerkt, *“De beoordeling of een bepaalde gedraging de openbare orde schaadt, behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de overheid. Het gedrag van een vreemdeling is primordiaal om vast te stellen of een vreemdeling een gevaar uitmaakt voor de openbare orde en de wetgever bepaalt nergens dat het gevaar voor de openbare orde enkel kan afgeleid worden uit veroordelingen of in verdenkingstellingen.”* De bij het verzoekschrift gevoegde opheffing van het bevel tot aanhouding onder voorwaarden laat niet toe in andersluidende zin te oordelen aangezien dit het strafrechtelijk luik betreft.

Het enig middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig maart tweeduizend zestien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA